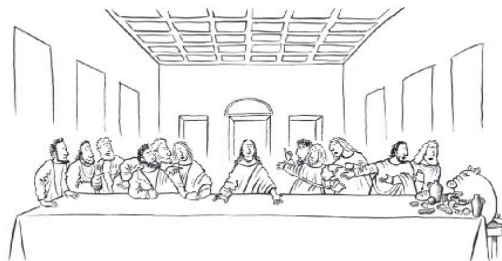

Velikonoční dopis 2017

Farního sboru ČCE v Hranicích

Milí přátelé našeho sboru, sestry a bratři,

už postní období má postupně navodit tu atmosféru blížících se Velikonoc. Stejně jako máme před Vánocemi Advent, tak Velikonocům předchází právě postní doba. To má pak vyvrcholit jakýmsi společným stolováním v čase svátečním. Ale pozor na to, aby slavení Velikonoc nebylo jen o tom, kolik jídla před sebe postavíme. Jde především také o duchovní prožitek. Zatímco postní období by nás mělo spíše zklidnit, uskromnit a naladit k modlitbě, k odpuštění, k pokání. Velikonoce jsou pak svátkem vděčnosti za vybojovaný život, který se promítá v Ježíšově příběhu – ukřižování a zmrtvýchvstání.

Jménem staršovstva přeji požehnané a uvědomělé Velikonoce – plné vděčnosti nejen za hojný stůl, ale i holý život!

Pavčina Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době velikonoční - v Evangelickém kostele

9. dubna - **Květná neděle** - bohoslužby v 8:30 hodin - doprovází hudebníci z olomouckého sboru, posezení po bohoslužbách u kávy a čaje...

13. dubna - **Zelený čtvrtek** - v 17:00 hodin v kostele - **Sederová večeře** - společenství kolem stolu se společným čtením

14. března - **Velký pátek** - bohoslužby v 8:30 hodin s **Večeří Páně**, odpoledne v 15 hodin u Kostelíčka pod Hluzovským kopcem společné projití křížové cesty (dle příznivého počasí).

16. dubna - **Velikonoční neděle** - bohoslužby v 8:30 hodin s **Večeří Páně**
(celocírkevní sbírka na Hlavní dar lásky)

Velikonoční večeře = Večeře Páně

Prvního dne o svátcích nekvašených chlebů přišli učedníci za Ježíšem a řekli: "Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři (paschu)?"

*On je poslal do města k jistému člověku, aby mu řekli: "Mistr vzkazuje: **Můj čas je blízko, u tebe budu jíst se svými učedníky velikonočního beránka (paschu).**"*

Učedníci učinili, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.

Matouš 26,17-19

Ke slavení Velikonoc patří také i jídlo – končí půst, tak se můžeme konečně najíst. Takovou hostinu jsem zažila před třinácti lety v pravoslavné církvi v Rumunsku. Týden před Velikonocemi se držel přísný půst (celý týden bylo jídlo velmi skromné) a na velikonoční večerní bohoslužbu donesli lidé v koších do kostela spousty jídla a bohoslužba se po chvíli proměnila doslova v hostinu a oslavu vzkříšení.

V naší církvi na Velikonoce nesmí společenství kolem stolu také chybět, jde o tzv. slavení Večeře Páně – podává se chleba a víno. Tato svátost Večeře Páně, ale už není jen specifikem Velikonoc, postupně se stala součástí bohoslužby i v běžném roce. U nás, ve sboru v Hranicích, se Večeře Páně slaví obvykle druhou neděli v měsíci a pak samozřejmě každé významné církevní svátky. V Katolické církvi je *eucharistie* (řec. díkuvzdání), tedy připomínka Večeře Páně při každé mši.

Velikonoce doby Ježíše Krista nám přibližují velikonoční večeři jako židovský *pesachový seder*, tedy slavnostní večeři připomínající vyvedení Izraele z egyptského otroctví, kterou slaví Židé dodnes. To slovíčko „*pascha*“ je hebrejského původu a znamená přejítí, přechod. Slovo „*seder*“, (říká se i sederová večeře) je také hebrejského původu a znamená pořádek, řád – seder má tedy pevně stanovený průběh a pořadí úkonů. Kromě požívání symbolických pokrmů se také předčítají texty z Pesachové Hagady (to je převyprávěný příběh o vyvedení Izraelců z Egypta). Tedy tímto způsobem si Židé připomínají po staletí Boží vysvobození a také tímto rituálem to předávají i svým dětem.

V křesťanských církvích je dnes už *pesachový beránek* chápán jako předobraz ukřižovaného Krista. A to vysvobození Izraele z Egypta jako předobraz vysvobození z moci hříchu. Ježíšova velikonoční večeře nám ovšem připomíná ještě další věci. Ježíš při ni vyslovuje slova, která dnes známe jako ustanovení svaté Večeře Páně: *Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: "Vezměte, jezte, toto jest mé tělo." Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: "Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů. - Matouš 26,26-28*

Chleba a víno – tělo a krev, symboly Ježíšova utrpení. Ježíš tedy v předvečer své smrti vzal ze společného stolu dvě křehké věci, které učinil posvátnými a ustanovil nový význam tohoto společného pokrmu, který dodnes dodržujeme. Je to nejvyšší vyjádření křesťanského uctívání. Je to připomínka Kristovy smrti a vzkříšení, a vyhlášení jeho budoucího slavného návratu... *"Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce."* Mt 26,29

K účasti na Večeři Páně neodmyslitelně patří osobní vyznání vin, ale i vyznání víry (tak jak jej známe – zpravidla Apoštolské) a samozřejmě naše osobní víra ve vzkříšení.

Dnes k svému stolu zve nás Pán. I hříšník bude uvítán.

Jak vzácné je, když stoluje dárce spásy s námi.

Snad máme bolest, trápení. Zde ale radost pramení. *Jak vzácné je, ...*

I vinu, která tíží nás, on z našich ramen snímá zas. *Jak vzácné je, ...*

Co znamená ta hostina? Že nový věk už začíná. *Jak vzácné je, ...*

Ty, Kriste, dej nám pokrm svůj a Duchem svým nás posiluj. *Jak vzácné je, ...*

Evangelický zpěvník - dodatek č. 682

Modlitba: Ty nás ujišťuješ, náš Pane, že máš klíče od smrti i hrobu. Zjevuješ se nám a dáváš nám poznat, že živ jsi na věky. Kéž tě tedy i my osobně ve tvém Slově, ve tvých svátostech a ve společenství věřících potkáváme živého a život dávajícího. Amen